နန္ဒာလှိုင်၏ဇာတ်ကြမ်း

ဇာတ်ကြမ်းစပါပြီ။ မကြည့်ဝံ့သူများမျက်စေ့မှိတ်ထားကြပါ။

အခုဆက်ပြီး ပြောမှာကတော့ နန္ဒာ့ဘဝရဲ့လူသိအများဆုံးအပိုင်းပါ။ နန္ဒာဘယ်လို ရုပ်ရှင်လောကထဲ ရောက်လာသလဲ။ ဘယ်လို ရုန်းကန်ခဲ့ရသလဲ ဆိုတာတွေပေါ့။ ဘာပြောတယ်– တခြားဟာတွေမကြားချင်ဘူး။ အိပ်ခန်းတွင်းပဲပြောဟုတ်လား။ ဟင်းဟင်း–ရှင်တို့က အိပ်ခန်းထဲမှာပဲ နန္ဒာတို့ လုပ်ကြတယ် ထင်လို့လား။ ရုပ်ရှင်သမားရှင့်၊ ရုပ်ရှင်သမား။ နေရာမရွေးဘူး ကြုံကြိုက်ရာ နေရာမှာ လုပ်တယ်။

နန္ဒာ အဖြုတ်မခံရဘူးတဲ့ နေရာ မရှိဘူး ထင်တယ်။ ကုလားထိုင်တွေ၊ စားပွဲတွေ၊ အိမ်သာ၊ မီးဖိုချောင်၊ လှေကားကွေ့ အို–ညဖက်လူရှင်းချိန် အနော်ရထာလမ်းမ ပေါ်မှာတောင် တစ်ခါ လုပ်လိုက်ဖူးသေးတယ်။ အိပ်ခန်းထဲ၊ ကားထဲ၊ ဧည့်ခန်းထဲ ဆိုတာတော့ ပြောမနေနဲ့တော့။– ကြားချင်သပဆိုရင် နားဆင်ပေတော့ကွယ်။

ရုပ်ရှင်လောကထဲကို နန္ဒာဝင်လာတာ ဒါရိုက်တာ 'ဦးနုကြီး' နဲ့လေ။ နန္ဒာ ပထမဆုံး ကားရိုက်တော့ သူကခေါ်ဖြုတ်တာပဲ။ ခပ်ပြောင်ပြောင်ပဲ သူ့အိမ် လာခဲ့ပါလို့ပြောတာ။ နောက်ရှူတင် အားရက်မှာ နန္ဒာသွားရတယ်။ ဘဲကြီးက မိန်းမမရှိဘူး။ ယူစရာမှမလိုတာ– ရနေတာပဲလို့ ပြောလေ့ရှိတယ်။

သူ့အိမ်ထဲ ရောက်ပြီးတော့ နန္ဒာသိပ်ပြီး ဟန်ဆောင်မနေပါဘူး။ ဧည့်ခန်းထဲမှာတင် လီးစုပ်ပေးလိုက်တယ်။ သူအတော်သဘောကျသွားတယ်။
'သမီးက တော်သားပဲကွယ့်။ ကျွတ်ကျွတ်–အား–သိပ်ကောင်းတာပဲကွာ။ ဟုတ်ပြီ၊ အလဲ့– အဲသလိုလီးကိုလျှာဖျားနဲ့ထိုးတာကောင်းသကွာ။ ကဲကဲ ခဏနေဦး အဝတ်တွေ ချွတ်စမ်းပါဦး။ သမီးကိုပါပါ ကြည့်စမ်းပါရစေ။'

သူ့မျက်နှာကို ကြာပစ်ရင်း နန္ဒာအင်္ကျီ ချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။ နို့တွေ ဘွားကနဲထွက် လာတော့ သူက 'နို့ကြီးတွေက ကောင်းလိုက်တာကွာ။ သမီးက ဘော်လီ မဝတ်ဘူးလားကွယ့်။ လာစမ်းပါဦး အနားကို— အလဲ့ နို့သီးခေါင်း လေးတွေကလဲ ပန်းရောင်လေး တွေပါလား။ မာတောင်နေတာပဲ။ ပါပါချေပေးမယ်နော်။'
တကယ်တမ်းမှာတော့ တပွတ်ပွတ် မြည်အောင်ကိုစုပ်တော့တာပါပဲရှင်။ နို့ကိုလဲ ညှစ်ချေလိုက်တာ ဂျုံနယ်သလိုပါပဲ။ စို့လိုက်တာလဲ နို့စို့ကလေးက အရှုံးပေးရမယ်။ သူက အပေါ်မှာ အားရပါးရစို့ နန္ဒာက အောက်မှာ စောက်ရည်တွေ ထွက်နေတာ ထမီမှာ အကွင်းလိုက် ဖြစ်နေပြီ။ (ဆပ်စပိုင်ဒါ ဝတ်ကိုမသွားဘူး။ ရှုပ်လို့။)

သူစုပ်လို့အားရတော့မှ ထမီချွတ်ပြီး ဖင်ကုန်းပေးရတယ်။
'သမီးလျှော့ထားနော်။ ပါပါသမီးကို ကောင်းအောင်လုပ်ပေးမယ်။ နာရင်ပြော။ သမီး စောက်ပတ်ကြီးက ရွှဲနေပြီပဲ။ ငါ့သမီးခံချင်နေပြီထင်တယ်။' သည့်နောက်တော့ ထိုးကနဲ တံတွေးထွေးထည့်လိုက်ပြီး စောက်ပတ်ကို ကလိတော့ တာပဲ။ စိမ်ပြေနပြေကို သမတာ။ နန္ဒာဆိုရင် ဒူးတွေချောင်လာတဲ့အထိ အံကြိတ်ခံ လိုက်ရတယ်။ ထူးဆန်းတာတစ်ခုက သူနဲ့ဆိုရင်နန္ဒာတော်တော်နဲ့မပြီးဘူး။ ပြီးပြန်ရင်လဲသူများတွေနဲ့ပြီးတာထက် ပိုကောင်းတယ်။

ပိုအားရတယ်။ ပိုနုံးချိ သွားတယ်။ ပိုပြီး'ဝ'တယ်။ ပညာရှင်အဆင့်လေ။ ဝါရင့်ဒါရိုက်တာကြီးဆိုတော့ သည်လောက်တော့ရှိမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။

စောက်စေ့ကိုပွတ်လိုက်၊ စောက်ပတ်ကိုနှိုက်လိုက်၊ ဖင်ကိုကလိလိုက် လုပ်ပြီးမှ လိုးတယ်။ အဲသည် ကျတော့လည်းမြန်လိုက်တာ။ ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ တစ်ချက်တည်းဆောင့်ထိုးလိုက်တာ နန္ဒာ ထွက်လုလုဖြစ်သွားတယ်။

'ပါပါရယ်–ကောင်းလိုက်တာ–အားကျွတ်ကျွတ်–လိုးစမ်းပါ–ပါပါရယ်။ အားရပါးရလိုးချလိုက်ပါ။ အင့် ဖင်ကိုနှိုက်နေပြန်ပြီ။ အား– နန္ဒာပြီးတော့မယ်။ နှိုက်ပါ။ ထိုးပါ။ လိုးစမ်းပါ။ အား– ဘာလို့ရပ်လိုက်တာလဲ။'

သိပ်ဆိုးတဲ့ပါပါ။ သူများပြီးခါနီးမှာ ဆောင့်နေတာကို ရပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ဆွဲကိုထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ နန္ဒာအရှုံးပေးလိုက်ပြီးသူ့ကိုတောင်းပန်ရ တာပေါ့။

'ပါပါရယ် နန္ဒာ့ကိုပြီးအောင်လုပ်ပါ။ တိုးလို့တန်းလန်းကြီးမထားခဲ့ပါနဲ့။'
'လုပ်ပေးမှာပေါ့သမီးရယ်။ သမီးကိုပါပါသည်ကနေ့ခေါ်ထားတာလိုးဖို့ပဲ။ စိတ် မပူနဲ့–ငါ့သမီးကို အားရပါးရလိုးပေးမယ်။ အခုပါပါ ဆွဲထုတ်လိုက်တာ ထွက်ခါနီးသွားလို့ ခဏလျှော့ထားတာ။'

တော်သေးတာတစ်ခုက သူကလက်နဲ့လိုးနေတာပဲ။ ခဏနေမှပြန်သွင်းပြီးဆက် လုပ်တယ်။ (သုက်လွှတ်မြန်တဲ့ ယောကျ်ားတွေ မှတ်ထားကြနော်။)

သူ့ကို နန္ဒာ အားရပါတယ်။ လီးကတော့ သိပ်မကြီးပေမယ့် လူကလုပ်တတ်တော့ ကောင်းပါတယ်။ သူကအရမ်းဆိုးတာ ကလေးဆိုးလိုပဲ။ လုပ်မယ်ဆိုရင် အတင်းပူဆာတာ။ မရမချင်းဂျီကျနေတော့တာ။

အဲသည်နေ့က သူစိတ်တိုင်းကျအောင် လုပ်ပေးလိုက်တာ ကားတော်တော်များများ ဆက်ရိုက်လိုက်ရတယ်။
နန္ဒာ့ကို သမီး–သမီးနဲ့ပါးစပ်ဖျားကကိုမချဘူး။ သူနဲ့ကားရိုက်ရင်အတွင်းခံဘောင်းဘီ၊ ဆပ်စပိုင်ဒါမဝတ်သွားရဘူး။ ဘယ်လောက်ကဲလဲ တွေးကြည့်ပေတော့။ အားတာနဲ့နှိုက်ပြီ။ လူရှင်းတာနဲ့နှိုက်ပြီ။ တစ်နေ့တစ်ခါ တော့အနည်းဆုံးပဲ–ဒါပေမယ့် ကောင်းတာတစ်ခုက အလုပ်ထဲမှာသူက မီးသေတယ်။ သူ့ကိုခံပြီးရင် ဘယ်သူ့မှခံစရာမလိုဘူး။ (သူကလည်း ထိပ်သီးစုပါတွေနဲ့ ဘယ်တော့မှ အလုပ်မလုပ်ဘူးလေ။)

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ 'ပြောင်ကြီး'။ အဲသည်ပါပါကတော့ (ပါပါဆိုတာ ဒါရိုက်တာတွေကို မင်းသားမင်းသမီးတွေက ခေါ်တဲ့ အသုံးအနှုန်းလေ) လိုချင်မှ လုပ်ပေးရတယ်။ ခဏခဏမလုပ်ဘူး။ သူကစုပါလေ။ သူ့နားမှာ အပျိုလေးတွေ ဝိုင်းနေတာ–သူကနန္ဒာ့ကို တစ်ခါပြောဖူးတယ်။ 'မင်းတို့က အအီပြေပေါ့ကွာ။'

ရုပ်ရှင်တစ်ကား ရိုက်ရဖို့ အရေးတကြီး ဖင်ခံပေးရမယ့် လူတွေကတော့ – ငွေထုတ် ပေးမယ့်သူဌေး၊ ပရိုဂျူဆာ၊ ပြီးတော့ တစ်ချို့ကားတွေမှာ မင်းသားပေါ့လေ။ တစ်ချိန်တုန်းကတော့ နန္ဒာနဲ့ ကင်းတဲ့သူ ခပ်ရှားရှားပါပဲ။ အခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ အဲသလို လိုက်ပြီး ခံဖို့မလိုတော့ဘူး။
လိုက်ပြီးမခံချင်တော့လို့ 'လှိုင်' ထုတ်လုပ်ရေးကို ထောင်လိုက်တာ။ အခုတော့ ကိုယ်က အပေါ်စီး

ရသွားပြီလေ။ ခေါ်ချရုံပဲ။

အရင်တုန်းကတော့သည်လိုဘယ်ဟုတ်မှာလဲ။ 'နန္ဒာရေ' လို့ခေါ်ရင်သွားရပြီ။ 'လှန်ပေး' ဆိုလှန်၊ 'ဖင်ကုန်းပေး' ဆိုကုန်းပေးရတယ်။ 'ဖင်ချချင်တယ်။' ဆိုရင် ဝမ်းချူပေးထားရတယ်။

(၂) ရိုက်ကွင်းပေါ်ကဘဝ

ချစ်ခန်းကြိုက်ခန်းရိုက်ပြီးရင် အပြင်မှာချစ်ကြတာဟာ ရုပ်ရှင်သမားတွေ အတွက်သိပ်မဆန်းပါဘူး။ တစ်ခါကလည်း နမ်းခန်းမှာ မင်းသားက အားရပါးရ နမ်းတာနဲ့ နန္ဒာလည်း စိတ်ထလာလို့ လျှာချင်းကလိပေးလိုက်တယ်။ နားချိန်လဲ ရောက်ရော မင်းသားကခေါ်တယ်။ သူ့ကားပေါ် သွားတွေ့တော့ သူကဖိုက်ချင် တယ်တဲ့။ နားဝင်ချိုအောင်ပေမယ့် ခပ်ရှင်းရှင်းပဲပြောတယ်။ နန္ဒာကလည်း (ငြင်းလို့မှမရတာ ထုံးစံအတိုင်း) ညကျမှလို့ဖြေလိုက်တာပေ့ါ။

'ကိုယ်ကအခုလုပ်ချင်တာ'
'အခု–မင်းသားရယ် ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာကို ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ။'
'အို–နန္ဒာကလဲ။ အသာလေး လှန်ပြီး လုပ်မှာပေ့ါ။ လာပါကွာ။ ကိုယ့်မိန်းမ နယ်သွားနေလို့ပါ။ အခုအတိုင်း ဆိုရင် ကိုယ်ဆက်ရိုက်လို့ မရတော့ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကြီး အရမ်း 'တောင်' နေတယ်။'

နန္ဒာတွေဝေနေတယ်။ အပြင်ကလူတွေတွေ့သွားရင်တော့ နန္ဒာဘဝပျက် သွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားရဲ့လက်တွေက နန္ဒာ့ကိုယ်ပေါ် ရောက်လာတော့ နန္ဒာ ရဲရဲတင်းတင်းပဲသူ့လီးကို ကိုင်ဖြစ်သွားတယ်။ အောင်မြင်တဲ့အပြုံးနဲ့ နန္ဒာ့ကို ကြည့်ပြီး မင်းသားက ကားထိုင်ခုံကို နောက်လှန်ချပြီး လီးကိုကော့ပေးတယ်။ နန္ဒာ လည်းစုပ်ပေးလိုက်တာပေ့ါ။

လူမြင်ကွင်းမှာ အလိုးမခံချင်ရင် သူ့ကိုပြီးအောင်စုပ်ပေးမှဖြစ်မယ် လို့သဘော ပေါက်ထားလို့နန္ဒာနည်းမျိုးစုံသုံးပြီးစုပ်ပေးလိုက်တယ်။ နည်းတာကြီး မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ဘောစေ့ထည့်ထားသေးတယ်။ သည်လီးကိုခံရရင်အတော်နာမှာပဲလို့ တွေးရင်းကျောထဲမှာစိမ့်တက်သွားတယ်။

အတော်ကြာကြာအားကြိုးမာန်တက်စုပ်ပေးသည့်တိုင်အောင် ပြီးမယ့်ပုံမပေါ် သေးဘူး။ အာလဲညောင်းလာပြီ။ ခါးလည်းတောင့်လာပြီ။ တက်ခွသာဆောင့် လိုက်ချင်တယ်လို့တွေးရင်း သူ့လီးဒစ်ကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိညပ်ပေးမိတယ်။

အား–လက်ကနဲ သတိရလိုက်တယ်။ တစ်နည်းကျန်သေးတယ်။ အာခေါင်ဝထဲရောက်အောင်စုပ်ဖို့၊ ချက်ချင်းပဲ လီးကိုအားနဲ့စိုက်ချလိုက်တယ်။ အာခေါင်ကို သွားထောက်တော့ အတော်တောင် အန်ချင်သွားတယ်။ ဗိုက်ထဲမှာပြောင်းဆန်သွားပေမယ့် တန်ပါတယ်။ သူမကြာခင်မှာပဲ သုလရည် ထွက်သွားတယ်လေ။ သူ့သုက်ရည်တွေကို ပါးစပ်ထဲ အကုန်စုပ်ပြီးမျိုချလိုက်ရတယ်။ (ထွေးထုတ်စရာ နေရာမှမရှိတာ။)

စုပ်ပေးပြီးတော့ သူကနန္ဒာ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်လို့ပြောတယ်။ နောက်ထပ်တစ်ကားကိုလည်း နန္ဒာနဲ့ပဲရိုက်ပါ့မယ်လို့ပြောတယ်။

(ယောကျ်ားတစ်ယောက် ဆီကနေ သိပ်ချစ်တယ် ဆိုတဲ့စကားကို ကြားရတာဟာ သူနန္ဒာ့ကို နောက်တစ်ခါ ထပ်လိုးချင်တယ်လို့ နန္ဒာ အခိပ္ပါယ် ပေါက်တာပဲ။)

အဲသည်နေ့ညမှာပဲ နန္ဒာဘောစေ့ကို မြည်းစမ်းလိုက်ရတယ်။ မှတ်မိတယ်မဟုတ် လား။ သူ့မိန်းမနယ်သွားနေတယ်လေ။ (ဘယ်လင်ငယ်နဲ့ သွားခံနေသလဲမှမသိတာ။) သူကလဲလက်စားချေတာပေါ့။ သူတို့မင်္ဂလာကုတင်ကြီးကအရမ်းကောင်း တာပဲ။ သိန်းကျော်ပေးရတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘယ်လိုဆောင့်ဆောင့်လုံးဝ မနာဘူး။ နှစ်ယောက်လုံး တက်ခုန်တာတောင် အောက်ကြမ်းခင်း အမာကို မထိဘူး။ အဲသည်နေ့က 'မြင်းဆေး' အစွမ်းနဲ့ နန္ဒာတို့ တစ်ညလုံးနီးပါး 'ဆောင့်' ခဲ့ကြတယ်။ (ရိုးရိုးလိုးတာနဲ့ဆောင့်တယ်လို့ပြောတာ မတူဘူးနော်။) ည ၈ နာရီ လောက်မှာ 'မြင်းဆေး' နဲ့အရက်တစ်ဖန်ခွက်သောက်ပြီးတော့ ကြွလိုက်တဲ့ စိတ် အကြွဟာ မနက် ၄ နာရီလောက်မှရပ်တော့တယ်။ နောက်နေ့တော့ လုံးဝမထနိုင် တော့ဘူး။

မစခင် သူကပြောတယ်။ 'ငါမိန်းမမချရတာ ၁ ပတ် လောက်ရှိပြီ။ ဘာလို့လဲသိလား။ အခုတစ်လော ရန်ကုန်က ဖာတွေ ကုန်သွားလို့ … ငါ့ကိုဘယ်သူမှလက်မခံဘူး။ ဘောစေ့နဲ့ဆိုနာတယ်တဲ့။ နောက်ပြီးငါကလိုးရင် နာရီနဲ့ချီပြီးကြာတော့ တွက်ချေမကိုက်ဘူးတဲ့။ အဲတာနဲ့ ဒုက္ခတွေ့နေတုန်း နေ့လည်က မင်းစုပ်ပေးတာ အရမ်းကောင်းတာပဲ။"

"ငါကြားရသလောက်က နန္ဒာလိုင်က အောက်ပေး အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့။ စုပ်တာလဲ ကောင်းတယ်တဲ့။ မင်းစုပ်တာကိုတော့ ငါနေ့လည်က တွေ့ပြီးပြီ။ အောက်ပေး ကောင်းတာကိုပဲ ကြည့်ကြတာပေါ့။ ငါ့ကိုတော့ သိပ်မညှစ်လိုက်နဲ့ဦး။ ငါက ခပ်ကြာကြာမှ ကြိုက်တာ၊ မြန်မြန် ထွက်သွားရင် အားမရဘူး။'

ဗိုက်ထဲက မြင်းဆေးက အစွမ်းပြနေပြီမို့ သူ့စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင်ပဲ နန္ဒာအင်္ကျီတွေချွတ်ပြီးပြောလိုက်တယ်။
'မင်းသားက တော်တော်လေများတာပဲ။ နန္ဒာကတော့ လေထက်လီးကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ နန္ဒာ့ကို ကောင်းကောင်း လိုးနိုင်ရင် နန္ဒာ ဆက်ပြီးခံမယ်။ မလိုးနိုင်ရင် ဆောရီးပဲ။ ဟုတ်ပြီလား။'

အဲသည် နောက်တော့ ဇာတ်ကြမ်းတိုက်တော့တာပဲ။ နန္ဒာ့စောက်ပတ်ထဲကို ထွီကနဲ တံတွေးပျစ်ပျစ်တစ်ချက်ထွေးထည့်လိုက်ပြီးတော့ တစ်ဆုံး ဆောင့်ချလိုက် တာမို့ 'အား' ကနဲအော်လိုက်မိတယ်။ ဘောစေ့ကြီးက မျက်ရည်လည်အောင်ကို နာတယ်။ ရှန်းပေမယ့်မရပါဘူး။ သူကအားနဲ့ ဆောင့်ချတော့တာမို့ အံကြိတ်ပြီး ခံရတယ်။
စောက်ပတ်ကိုမဆွတော့ခြောက်နေတာမို့ပိုနာတယ်။ နာတော့ပိုပြီး စောက်ပတ်ကကျပ်လေ၊ သူကပိုဆောင့်လေ၊ ပိုနာလေ၊ သံသရာလည်နေတယ်။

ထူးဆန်းတာ တစ်ခုပြောရရင်တော့ အဲသလိုနာနေရင်းနဲ့ နန္ဒာတစ်ချီ ပြီးသွား တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလဲ နားမလည်ဘူး။ စောက်စေ့ကို ဘောစေ့ကြီးက ပွတ်နေ တာရယ်၊ စောက်ရည် မထွက်တာရယ်ကြောင့် ပိုထိတာထင်ပါရဲ့။ တစ်ချီပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ နာတာတွေပျောက်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း 'ကောင်းလိုက်တာ ဆောင့် စမ်းပါ' ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

'ငါတော့ သည်ထက်ပိုပြီး မဆောင့်နိုင်တော့ဘူး။ ကဲ-မင်းပဲအပေါ်တက်ပေတော့။' မင်းသားက လှဲအိပ်ပေးတယ်။ နန္ဒာကလည်း စိတ်ထထနဲ့မို့ တေ့သွင်းတာတွေ မလုပ်တော့ပဲ သူ့အပေါ်ကနေချိန်ပြီး

တစ်ချက်တည်းထိုင်ချလိုက်တယ်။ ‘ဗြိ’ကနဲ အသံနဲ့အတူ နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်တူ အော်လိုက်မိတယ်။ အားလားလား နာလိုက်တာရှင်၊ ကွဲသွားသလားတောင် မသိဘူး။ ဘောစေ့–ဘောစေ့ နန္ဒာ့ကို ဒုက္ခပေးတဲ့ဘောစေ့၊ သည်ဘောစေ့ကိုတော့ အပြတ်ဖိုက်ပစ်မယ်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားလိုက်တယ်။

ခပ်သွက်သွက်လှုပ်လေ နန္ဒာ့စောက်ပတ်ကပူလေဖြစ်လာတယ်။ ဘောစေ့ရှိနေ တော့ ပုံမှန်အတိုင်း မဟုတ်တဲ့လီးက နန္ဒာ့စောက်ပတ်ကို နာအောင်လုပ်နေ တယ်။ နာပြီးပူတက်လာတဲ့အရှိန်တက်လာပြီမို့ လီးကိုပေါင်နဲ့ညှပ်ဆွဲလိုက်၊ ကျွတ်လုမတတ်ထုတ်ပြီးမှ အရှိန်နဲ့ပြန်သွင်းလိုက်လုပ်ပြီး နန္ဒာပြီးအောင်လုပ်နေ မိတယ်။ သိပ်မလုပ်လိုက်ရပါဘူး။ သူ့ဘောစေ့က နန္ဒာ့စောက်စေ့နဲ့ တည့်နေတော့ ခဏလေးနဲ့ ‘တောင်’ ကျော်သွားတယ်။

နန္ဒာနဲ့သူအတူတူပြီးတယ်။ စောက်ရည်တွေရော လီးရည်တွေရော ထွက်လိုက် ကြတာ စောက်ပတ်ထဲမှာ မီးတောင်ပေါက်သလိုပါပဲ။ ပြီးသွားတော့ နှစ်ယောက်သား အားရပါးရ ဖက်ပြီး ‘စိမ်’ နေကြတာ အတော်ကြာတယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ဖက်နမ်း၊ မျက်နှာချင်း ပွတ်ပြီး နေလိုက်ရင်းနဲ့ အတော်ကြာတော့ (အပြင်ကိုလျှံကျလာတဲ့ အရည်တွေခြောက်သွားတော့) စေးကပ်ကပ်ကြီး ဖြစ်လာတာနဲ့ ရေချိုးခန်းထဲသွားကြတယ်။

ရေချိုးရင်းနဲ့ နန္ဒာ့စောက်ပတ်ကို ရေပန်းနဲ့ထိုးလိုက်တော့ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ သူပြုစုပေးတာတွေကြောင့် နန္ဒာ တစ်ခါ ထွက်သွားပြန်တယ်။ ပူလောင်နေတဲ့ စောက်ပတ်ထဲကိုရေပန်း ထိုးထည့်လိုက်တော့ အေးလည်းအေး၊ အရမ်းခံရခက်နဲ့ တစ်မျိုးကြီး ကောင်းနေခိုက်မှာ ဖင်ကို ဆက်နှိုက်တယ်။ သူ့လက်တွေဖင်ထဲ ဝင်လာတော့ နန္ဒာ ဘယ်လိုမှ ငြိမ်ငြိမ် မနေနိုင်တော့ဘူး။ ‘ထုတ်လိုက်ပါရှင် ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ နန္ဒာမခံနိုင်လွန်းလို့ပါ။ ထုတ်လိုက်ပါ။’ (ဘယ်တော့မှမထုတ်နဲ့သိလား။ မိန်းမ တွေကကောင်းလွန်းရင်မခံနိုင်တော့ဘူးလို့ပြောတတ်တယ်။)

သူကလည်း လုံးဝ မလျှော့ပဲ အတင်းနှိုက်တာပဲ။ နောက်ဆုံး နန္ဒာကန်ဘောင်ပေါ်မှာ ချောင်ပိတ်မိတော့ သူက (ဖင်ထဲကလက်ကိုမထုတ်ပဲ) စောက်ပတ်ထဲကို သူ့လီးကြီး တဆုံးထိုးချ လိုက်တော့တာပါပဲ။ ‘အား’ ကနဲ နန္ဒာအော်မိတယ်။ မြင်းလိုးသလို လိုးတော့တာကိုး။ ဘောစေ့ကလည်းနာတယ်။ ရေချိုးကန်ထဲမှာမို့ တော်တော့တယ်။ အပြင်မှာဆို ကွဲလောက်တယ်။

သူ့လီးကြီး ဝင်လာကတည်းက နန္ဒာပြီးချင်သွားတာမို့ တွန့်လိမ်နေတာကို သူလည်း ရိပ်စားမိတယ်ထင်ပါရဲ့–နန္ဒာ့အကြိုက် အတင်းကို ဆောင့်နေတော့တယ်။ လီးတင်မက ဖင်ထဲကလက်ကလည်း ဆောင့်သွင်းနေတော့ ၄–၅–၁၀ ချက်ထက် မပိုပါဘူး–နန္ဒာထွက်သွားတယ်။

ကိုယ့်အလှည့်ပြီးတော့ သူ့ကို အလှည့်ပေးရမယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း သူ့ကိုတက်ခွ ဆောင့်ပေးရတယ်။ ရေချိုးကန်ထဲမှာ လိုးရတာ အရမ်းဖီးရှိတယ်။ ပူလောင်နေတဲ့ နန္ဒာ့ကိုယ်လုံးပေါ်ကို အေးမြနေတဲ့ ရေတွေကျလာနေတာ အရမ်းကောင်းတယ်။ အကောင်းဆုံး ကတော့ သူ့လီးမာမာကြီးပါပဲရှင်။ ဖင်ကိုစကောဝိုက်၊ တဖတ်ဖတ် မြည်အောင်ဆောင့်၊ အားနဲ့ဆောင့်၊ တစ်ဆုံးဝင်တစ်ဆုံးထွက်၊ နည်းမျိုးစုံနဲ့လိုး ပေးနေမိတယ်။ ဒါနဲ့တင် အားမရသေးလို့ ခဏနား၊ သူ့လီးကိုစောက်ပတ်ထဲက ထုတ်ပြီး နန္ဒာ စုပ်ပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှတက်ခွ– ဆက်လိုးပေးလိုက် တယ်။ ဘောစေ့ကြောင့် နန္ဒာ့စောက်စေ့ ကျိန်းစပ်နေပေမယ့် ဆေးအရှိန်ကြောင့် သိပ်မနာဘူး။ လိုးလို့ ကောင်းလိုက်တာရှင်။ နန္ဒာအကြာကြီး အဲသည်လို လိုးပေး နေမိတယ်။ စကားတွေလည်း အများကြီး ပြောဖြစ်တယ်။

'နန္ဒာ ရေစိမ်ပြီးလိုးတယ်ဆိုတာ ကိုတို့မှတကယ်နော် '
'အင်းပေါ့-အင့်-အို့ ကိုကို့လီးကြီးကသိပ်ကောင်းတာပဲကွာ'

ခဏတော့ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြာလာတော့ ရေနူးပြီး ပြဲချင်လာတာနဲ့ အိပ်ခန်းထဲ ပြန်သွားကြတယ်။

ပုံစံတွေလည်း အမျိုးမျိုး ပြောင်းရတယ်။ ကြာကြာလိုးတော့ ပညာလိုတယ်ဆိုတာ သည်နေရာမှာ သုံးဖို့၊ မဟုတ်ရင် ပျင်းဖို့ ကောင်းသွားမယ်လေ။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို သည်အပေါက် တစ်ခုတည်းနဲ့ ထိန်းထားနိုင်ဖို့ ဆိုတာ လွယ်တာမှ မဟုတ်တာ။

'ကိုကို-ကောင်းလားဟင်။ ဘယ်လိုထပ်လုပ်ပေးရဦးမလဲ။ နန္ဒာတို့လုပ်နေတာ အတော်ကြာပြီနော်။ ကိုကိုမပြီးသေးဘူးလား။ ဟင်း-သိပ်လုပ်နိုင်တဲ့သူ'
'ဆေးစားထား တယ်လေကွာ။ မမှတ်မိဘူးလား။ အဲသည် ဆေးက ကြာကြာခံနိုင်တယ်။' သူ့အဖြေကို ကြားတော့ အဲသည် ဆေးထုတ်တဲ့သူကို နန္ဒာကျိန်ဆဲမိတယ်။ သည်မှာပြီးတာ ၂ ခါ-၃ ခါရှိနေပြီကိုး၊ အစအဆုံးဆိုရင် ၅ ခါကျော်ပြီပေါ့။ စောက်ပတ် တစ်ခုလုံးလဲ ပူထူကျိန်းစပ်နေပြီ။ ယောင်ကိုင်းနေပြီ မှတ်တယ်။

(တကယ်လည်း ယောင်ကိုင်း နေပြီးတော့ ၁ ပါတ်ကျော်နားရတယ်။ အားလုံးကို ဥပုသ်ရက်ရှည် စောင့်မယ်ဆိုပြီး ကန်တော့ဆွမ်း လုပ်လိုက်ရတယ်။) အဲသည်ကတည်းက ဘောစေ့ဆိုရင် နန္ဒာကြောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲသည် ဘောစေ့နဲ့ နောက်တစ်ခါ ထပ်ဆုံရသေးတယ်။ သည်တစ်ခါက ပိုကြမ်းတယ်။ ဖင်တွေဘာတွေပါလာတယ်။

(၃) ကမ်းခြေကဇာတ်လမ်း

နောက်တစ်ကားရိုက်တော့ ကမ်းခြေတစ်ခုမှာ ရိုက်ဖြစ်တယ်။ မင်းသမီးက နန္ဒာရယ်၊ နောက်တစ်ယောက်ရယ်။ (ဇာတ်လမ်းထဲက မင်းသမီး မဟုတ်ဘူး။ အိပ်ခန်းတွင်း မင်းသမီး) မင်းသားကတော့များတယ်။ အခုနက မင်းသားကန်ပါတ် ၁၊ ငွေရှင်သားအဖ္ဓ၊ ထုတ်လုပ်သူ၊ ဒါရိုက်တာ။

နန္ဒာ့အခန်းက နည်းပါတယ်။ တစ်ကယ်က ပါဖို့တောင် မလိုဘူး။ သူတို့ 'ချ' ဖို့ အတွက် ခေါ်တာသက်သက်ပဲ။ တစ်ကယ့်လူတွေ၊ သန်သလားလဲမမေးနဲ့။ ကြီးလဲကြီး၊ ရှည်လဲရှည်၊ ကြမ်းလဲကြမ်း၊ သည်ကြားထဲ အကူအညီကယူသေး၊ ဆီလီကွန်ထိုးရတာနဲ့၊ ဘောစေ့ထည့်ရတာနဲ့၊ ဆေးစားရတာနဲ့၊ အောင့်ထားရ တာနဲ့။ ရုပ်ရှင်သမားမဟုတ်လား၊ နည်းမျိုးစုံကိုသုံးပြီး 'ချ' တာ။ မနည်း'ခံ'ရ တယ်။ တော်သေးတာက သည်တစ်ခါ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ အဖော်ပါတယ်။ အဖော်ဆိုတာ ပုတ်သင်ညိုကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ လူ-လူ- ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ငယ်ငယ်ကလေး ရှိသေးတယ်။ အလွန်ဆုံးရှိလှ ၁၆ ပေါ့။ အမွေးတောင်မကြမ်းသေးဘူး။ ကျားတွေအကြိုက် ပေါ့၊ အားရပါးရဝိုင်းပြီးစားတော်ခေါ်လိုက်ကြတာ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ပြန်လဲပြန်ရော ကောင်မလေးလမ်းတောင်မလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။

ပထမရက်တွေက နန္ဒာ့အခန်းနည်းတယ်။ အသစ်လေးကို သူတို့ဝိုင်းပြီးဆွဲနေ ကြတယ်လေ။ ဒါတောင်

တစ်ရက်က လာခေါ်လို့ ဇာတ်လမ်းတစ်ဝက် မှီလိုက်တယ်။ နန္ဒာရောက်သွားတော့ ကောင်မလေးကို သူတို့သုံးယောက် ရေချိုးကန်ထဲမှာ ဝိုင်းပြီး တွယ်နေကြတယ်။ (သုံးယောက် တစ်ပြိုင်တည်းနော်။) ကျန်တဲ့ ၂ ယောက်က အိပ်ရာထဲမှာ လှဲနေရင်း ပြောနေကြတာက ကောင်မလေးကို မြင်းဆေး ၂ လုံး တိုက်လိုက်မိတယ်တဲ့။

(မြင်းဆေးဆိုတာက များသွားရင် အရမ်းအပူရှိန် တက်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရေချိုးကန်ထဲမှာ စိမ်နေရတာ။) သဘောကတော့ ကောင်မလေးက နေ့စဉ်ဆက်တိုက် လိုးနေတာကို မခံနိုင်တော့ဘူး။ (ကောင်မလေး သည်ကနေ့ ရိုက်ကွင်းတောင် မလာနိုင်ဘူး။) ဆိုတာနဲ့ သူတို့ကမြင်းဆေးတိုက်ပြီး စိတ်ကြွလာတော့မှ 'ချ' တဲ့သဘောပဲ။ စောက်ပတ်က ဘယ်လိုကျပ်ကြောင်း၊ ဖင်ကဘယ်လို ကျဉ်းကြောင်း တွေကို လဲအားရပါးရပြောနေလိုက်ကြတာ (နန္ဒာကသူတို့လီးကိုစုပ်ပေးနေရတော့အား လုံးကြားနေရတာ) လီးလဲတောင်ရော၊ နန္ဒာ့အခန်း ရောက်တာပါပဲ။

'ကုန်းပေး' လို့လဲ ပြောခံရရော နန္ဒာက ဘုတောလိုက်တယ်။
'ရှင်တို့မယားလေးကိုသွားလိုးကြလေ။ နန္ဒာစိတ်မပါဘူး။' ပထမတော့ မူလိုက် သေးတယ်။
'နန္ဒာကလဲကွာ၊ စိတ်မကောက်ပါနဲ့၊ အသစ်တွေ ဘယ်လိုကောင်းပေမယ့် အဟောင်းတလည်လည် ...ဟောသည်က နန္ဒာလှိုင်ကိုတော့ဘယ်ယှဉ်နိုင်ပါ့မလဲ။'

အဲသလိုနဲ့ ဖိုက်တင်စလို့ အရှိန်မရသေးခင်မှာ ရေချိုးခန်းထဲကအုပ်စုထွက်လာကြတယ်။ ကောင်မလေးက ဖြူဖပ်ဖြူရော်နဲ့ အနောက်ကနေ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်လိုက်လာ တယ်။ သူတို့တိတ်ဆိတ်လှချေလားလို့ သေချာကြည့်လိုက်တော့ ကောင်မလေး အောက်ပိုင်းမှာ သွေးတွေနဲ့ ရွှဲနေတာကိုး။

ဖင်ကွဲသွားတယ်လို့တော့ ထင်တာပဲ။ စောက်ပတ်က အရိုင်းမဟုတ်ရင်ကွဲဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူးလေ။ ဖင်ကတော့ အရမ်းညှစ် ထားတာဆိုတော့ ကွဲနိုင်တာပေါ့။ အဲသည်နေ့ကတော့ ကောင်မလေးကို ဆေးခန်းလိုက်ပို့ရတာနဲ့ ကောင်းခန်းမှာ ဇာတ်လမ်းရပ်လိုက်ရတယ်။

နောက်နေ့တော့ စိတ်ရှိလက်ရှိ လုပ်လိုက်ကြတာ အားရစရာကြီးပါပဲ။

နောက်ဆုံးနေ့ မှတ်တမ်း

ရှူတင်မှာ နန္ဒာ့အခန်း ကုန်သွားတာနဲ့ အဲသည်နေ့ အိပ်ရာက နေမြင့်မှ ထတယ်။ မနက်စာက ငွေရှင်သားအဖ။

အိပ်ရာထဲမှာ နန္ဒာ နုပ်နေတုန်း အခန်းတံခါးကို လာခေါက်ပြီး နှိုးတယ်လေ။ တံခါးဖွင့်မပေးသေးပဲ အထဲကနေ မေးလိုက်တယ်။
"မနန္ဒာ .. အီကြာကွေးနဲ့ လက်ဖက်ရည် စားမလားဗျ"
"စားမယ်လေ။ ဘယ်မှာတုန်း .. လက်ထဲမှာလဲ မတွေ့ပါလား"
"သည်မှာ ..." ဆိုပြီး ပုဆိုးလှန်ပြတယ်။
"တယ်ယုတ်ပတ်ပါလား ... နင့်အသက်လေးနဲ့" (သူက နန္ဒာ့ထက် ငယ်ပါတယ်)
"လုပ်ပါဗျာ။ ညကလဲ ဆန့်တင့်ငံ့ကြီး ..."
"မျက်နှာတောင် မသစ်ရသေးဘူးဟဲ့"

ခပ်မြန်မြန်ပဲ နန္ဒာ ရေချိုးခန်းဖက်ကို ပြေးတယ်။ မဟုတ်ရင် မလွယ်ဘူးဆိုတာ သိထားတယ်လေ။ မျက်နှာသစ်ပြီးတော့မှ ခေါင်းဖြီးရင်း အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

"အား ... တပွေ့တပိုက်ကြီးပါလား" နောလေးက ဝင်လာလာချင်း နန္ဒာ့ကို ဖက်တယ်။
"ခဏနေပါဦးဟဲ့။ တံခါးပိတ်ချေဦး"

ပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း ကုတင်ပေါ် တက်တာပေါ့နော်။ သူ့ကို နန္ဒာ မှုတ်ပေးရတယ်။
"အား ... ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ မနန္ဒာက အကောင်းဆုံးပဲ"
"မနေ့ညကတော့ ဟိုကောင်မက ကောင်းတယ်ဆို"
"ကျနော် အဲသလို မပြောမိပါဘူးဗျာ။ ဟဲဟဲ .. ဟာသတစ်ခုလိုပေါ့။ အချစ်ရေ .. မင်းလောက်တော်တဲ့ မိန်းမ မရှိဘူးဆိုတာ ငါမနေ့ညနေက ထပ်ပြီး သိလိုက်ရတယ် ဆိုတာလိုပေါ့"
"တော်စမ်းပါ ... နင်တို့ ဝိုင်းပြီး လုပ်လို့ ကွဲသွားတယ် မဟုတ်လား"
"ကျနော့်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျနော်က အခုလိုပဲ ဘာဂျာ မှုတ်ခံနေတာပါ။ လက်သည်က မင်းသားကြီးလေ။ သူ့ကြောင့် ဖြစ်တာ ..."
"နင့်အဖေပြောတာ ငါကြားတယ်။ သူလည်း နောက်ပေါက် တိုးစီးတယ်တဲ့"
"ဟုတ်တယ်။ ဘိုးတော်ကြီးက မလွယ်ဘူး။ သူက ပထမတိုးတာ .. နောက်တော့ မင်းသားကြီး"

အဖွဲ့ကို လျက်ပေးနေရင်းနဲ့ စောက်ပတ်ထဲက ယားလာတာနဲ့ နန္ဒာပြောချလိုက်တယ်။
"အဖွဲ့ ... နင်ငါ့ကို ယက်ပေးပါလားဟယ်"

"အရင်းမရှိ၊ အဖျားမရှိ ... ဘာကို လျက်ပေးရမှာလဲဗျ။"
"သောက်ကောင်လေးနော်။ ငါတောင် နင့်ကို မှုတ်ပေးနေတာပဲ။ နင်လဲ ငါ့ကို လျက်ပေးသင့်ပါတယ်"
"အင်းပါ .. ကျနော်မေးနေတာ ဘာကို လျက်ပေးရမှာလဲလို့ ... မနန္ဒာ နဖူးကိုလား .. လျက်ပေးမှာပေါ့"
"ဟဲ့ ... ငါ့နဖူးကို နင့်လျက်ခိုင်းမလား ... သောက်ကောင်လေး ... ငါ့စောက်ပတ်ကို လျက်ပေးဟော့ ... တော်တော်ကြားချင်နေတယ်ပေါ့။"
"အဲဒါဆိုရင် ကျနော့် အပေါ်ကို ခွထိုင်လိုက်လေ"

ထမီကို အသာချွတ်ပြီး၊ အီအီးပါတော့မယ့် စတိုင်နဲ့ အဖွဲ့မျက်နှာပေါ်ကို ထိုင်ချလိုက်တယ်။ သူ့လက်ညှိုးက ဖင်ပေါက်ကို ထိုးတယ်။
"ဟဲ့ ... ငါ့ဖင်ကို မထိုးနဲ့လေ။ သေနာလေး"

အဲသည်တော့မှ ဟီးဟီးလို့ ရယ်ပြီးတော့ စောက်စေ့ကို လျှာနဲ့ တို့တော်မူတယ်။ ကောင်းလိုက်တာကွယ်။ စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကို ဖြဲပြီး စောက်စေ့လေးကို သူ့လျှာနဲ့ ကလိနေတာများ ဆွေမျိုးမေ့ပဲ။ လျှာစောင်းထက်တဲ့ ကောင်လေး။ မခေဘူးကွဲ့နော်။

စောက်စေ့ထဲက ကျင်တက်လာလို့ ဒူးတွေချောင်ပြီး အားရပါးရ ဖိထိုင်ချလိုက်တော့ အောက်က အော်သံထွက်လာတယ်။
"မနန္ဒာ .. နည်းနည်း ကြွပေးဦးလေဗျာ။ ကျွန်တော် အသက်ရှူလို့ မရဘူး"
"ဆောရီးကွယ်။ မင်းလျှာကျွေးတာ သိပ်ကောင်းတယ်"

“ကျွန်တော်လည်း ကောင်းချင်ပြီဗျာ။ ဇာတ်လမ်း စရအောင်”
“အိုကေလေ”

သူ့ကိုယ်ပေါ်က ဆင်းပြီး နန္ဒာ ခင်းပေးလိုက်တယ်။ ကောင်လေးက ပေါင်ကြားထဲဝင်ပြီး လုပ်ငန်းစတယ်။

အားမရတာနဲ့ သူ့ကျောပြင်ကို ဖက်ပြီး ကော့ပေးရင်းက နန္ဒာ ပြောလိုက်တယ်။
“မင်းကလဲ .. ချစမ်းပါကွာ။ အားမနာနဲ့ .. ချသာချ”
“အင်း ... အင်း ... အီး .. အားကုန်ပဲဗျ .. ဒါကိုမှ မကျေနပ်သေးရင် မနန္ဒာ အပေါ်တက်ဗျာ”
“တော်တော်ညံ့တဲ့ကောင်လေး ... အေး .. နင်ဆင်းပြီးတော့ လှန်စမ်း”

အဲသလိုနဲ့ ပုံစံပြောင်းပြီး အားရပါးရ ဆောင့်လိုက်မဟဲ့လို့ ပြင်နေတုန်းမှာ
“ဒေါက် .. ဒေါက် ... ဒေါက်”

အခန်းတံခါးကို ခေါက်သံ ဆက်တိုက် ထွက်လာတယ်။ အဇ္ဇကို ကုတင်အောက်ဝင်ဖို့ ပြောရင်းကနေ အပြင်ကို နန္ဒာ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။
“အပြင်က ဘယ်သူလဲ”

“ကိုကြီးပါကွ .. တံခါးဖွင့်ပါဦး”
အဲတော့ ... အဇ္ဇရဲ့ အဖေကြီးပါလား။ ငွေရှင်ကလဲ အီကြာကွေး ကျွေးချင်တယ်ထင်ပါရဲ့။
မင်းသမီးတွေကို အီကြာကွေး ကျွေးချင်သူတွေ များလှချေလား။

“ဟဲ့ ... အဇ္ဇ .. နင့်အဖေလာနေပြီ။ အခြေအနေကြည့်ပြီး လစ်ချေတော့”
ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်ရင်းကနေ ထမီနဲ့ ဘလောက်တစ်ထည်ကို ခပ်သွက်သွက် ကောက်စွပ်လိုက်တယ်။ ပြီး အခန်းတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

အဖိုးကြီး ... အစ်ကိုကြီးပေ့ါလေ ဝင်လာတယ်။ သူ့သားထက်တော့ သူက တစ်ခုသာတယ်။ နန္ဒာ မနက်စာစားဖို့ လက်ဖက်ရည်+ မုန့်ထုပ်ကလေးနဲ့။ ကြည့်ရတာ အဖေနဲ့ သားနဲ့ အတူတူ အဆောင်ကနေ ထွက်ပုံရတယ်။ သားကတော့ စားပြီးပြီးချင်း နန္ဒာ့ဆီ လာတဲ့ပုံစံ။ အဖေကြီးကတော့ ဒါတွေဝယ်နေလို့ နောက်ကျနေတာ ဖြစ်မယ်။ တော်ပါသေးရဲ့ .. အချိန်လေး လွဲသွားလို့ မဟုတ်ရင်တော့ အီကြာကွေး ၂ ချောင်းလုံး ငါတော်ရချေရဲ့လို့ နန္ဒာ တွေးလိုက်မိတယ်။

သူယူလာတာတွေက လက်ဖက်ရည် မဟုတ်ဘူး။ ကြက်ဥနဲ့ သံပုရာ ရောခေါက်ထားတာ တွေပါလား။ တော်တော်လေး နှာထတဲ့ လူကြီးပဲ။
သောက်နေရင်းနဲ့ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ဖြစ်ကြတယ်။
“... နန္ဒာက သိပ်လှတယ်ကွာ”
“ပိုပြီ” (မြန်မြန်ကြွပေတော့ ဦးကြီးရေ။ ရှင့်သားနဲ့ ဇာတ်လမ်းဆက်ရဦးမယ်)–အစ ကွင်းထဲက ရေးမှာတွေက စိတ်ထဲမှာ တွေးနေတာနော်။–

“ရှုတင် ထမင်းကို မကြိုက်ရင် ပြောနော် .. ကိုကြီး စီစဉ်ပေးမယ်”
“တကယ်လားလို့” (မသိရင် ခက်မယ်။ ရှင်က အီကြာကွေး ကျွေးမှာ မဟုတ်လား)

"ဒါနဲ့ အခုကားပြီးရင် ကားဆက်ရှိသေးလား"
"မရှိပါဘူး" (ညနေကျရင်တော့ ရှိမှာပေါ့)

"အစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ ဆက်ရိုက်ချင်သလား"
"ရိုက်ချင်တာပေါ့" (ဘာကို ဆိုလိုချင်တာလဲ။ သိအောင်ပြော)

"ဒါဆိုရင် ဆက်ပြီး ဆွေးနွေးရအောင် ... အပေးအယူမျှရင်တော့ ..."
"နောက်မှ ဆက်ပြောတာပေါ့။ ... ကဲ ... စားလို့လဲကုန်ပြီ။ နန္ဒာ ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်။ အစ်ကိုကြီးရော ရေမချိုးရသေးရင် ချိုးသွားပါလား"

အရင်တုန်းက အိပ်ယာထဲ သွားနေကျပေမယ့် အခုတော့ ရေချိုးခန်းထဲ သွားရတော့မယ်။ အခန်းထဲခေါ်သွားပြီးမှ မတော်လို့ ကုတင်ကျိုးကျပြီး သားနဲ့ အဖေ တွေ့နေရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။ နောက်ပြီးတော့ ရွဲပြီးပြဲနေတဲ့ နန္ဒာ့ အောက်ပိုင်းကို အခုလိုဆိုရင် သူဘယ်လိုမှ မသိနိုင်တော့ဘူးလေ။

တစ်ခါမှ သည်လောက် လွယ်လွယ် လက်မခံဖူးတဲ့ အတွက် အဖိုးကြီးက ကြောင်ကြည့်နေတယ်။ "ညကျမှ ... လက်ဆောင်ရမှ ... ကားရိုက်ရမှ" စသဖြင့် အမြဲတမ်း ဈေးကိုင်တဲ့ နန္ဒာလိုင်တစ်ယောက် ဘယ်လိုဖြစ်သွားပါလိမ့်လို့ သူစဉ်းစားနေမှာပေါ့လေ။ ထပ်ပြီး ဖိတ်ခေါ်ဖို့ကလဲ မကောင်းတော့တာကြောင့် နန္ဒာ အကြံထုတ်လိုက်တယ်။

အင်း .. ရပြီ။ သူ့ကို ကျောခိုင်းပြီး ရေချိုးခန်းဖက် လှည့်လိုက်တယ်။ အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီး ထမီရင်ရှားနဲ့ ရေချိုးခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်တယ်။ အခန်းတံခါးကိုလည်း သူမြင်အောင် လုပ်ထားပေးလိုက်တယ်။ ... ဟင်း ဟင်း ... ဒီနွားကြီး ဘာခံနိုင်မှာလဲ။

ခဏနေတော့ အီကြာကွေး တရမ်းရမ်းနဲ့ ဝင်လာတဲ့ ဘဲကြီးက နန္ဒာ့ကို အငမ်းမရ ပွေ့ပြီး နှိုက်တော့တာပါပဲ။

အဲသည်အချိန်မှာ တိုင်ကပ်နာရီက ၉ နာရီထိုးသံ ထွက်လာလေရဲ့။

"ကောင်းလား အစ်ကိုကြီး"
"သိပ်ကောင်းတာပဲကွာ ... နန္ဒာလေး ဘာလိုချင်သလဲပြော"
"အခုလိုချင်နေတာကတော့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ လက်ခလယ်ပါ ..."

နန္ဒာ့ စောက်စေ့လေးကို သူက ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကလိလိုက်တဲ့ အခါမှာတော့ "အားပါးပါး ... " ဆိုတဲ့ အသံနဲ့အတူ နန္ဒာ ကော့တက်သွားမိတယ်။ ပါးစပ်ထဲက သူ့လီးကြီးကို ခပ်တင်းတင်း စုပ်ပေးလိုက်မိရင်းကနေ နောက်ထပ်လာမယ့် အရသာတွေကို ငံ့လင့်နေမိတယ်။

လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ ပေါင်းပြီးတော့ ဝင်လာပါပြီ။
"အားရှီးရှီး၊ အား ... အိုး ..." အငမ်းမရ အော်လိုက်မိရင်း နန္ဒာ တစ်ယောက် ဆောက်တည်ရာမရ လူးလိမ့်နေမိတယ်။ သူကလဲ လက်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကစားပေးနေလေရဲ့။ လက် ၂ ချောင်းထဲပေမယ့် အရင်းထိရောက်အောင် တဆတ်ဆတ်နဲ့ ထိုးထည့်လိုက်တဲ့ နောက်တော့ ခံရသူမှာ

ထွက်လုထွက်ခင် ဖြစ်သွားတာပဲ။ ဂျပန်မတွေကို ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါပြီ။

"ကောင်းလား ... နန္ဒာ"
"..."
သူ့ကို ဘာတစ်ခွန်းမှ နန္ဒာ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူး။ ညည်းသံသဲ့သဲ့ပဲ ထွက်တော့တယ်။နန္ဒာ့ စောက်စေ့လေးကို လွတ်နေတဲ့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ သူက ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်ရင်း စောက်ပတ်ကို အသေနှိုက်တော့တယ်။

"အာာာာာား ..." သံရှည် ဆွဲအော်ရင်းနဲ့ နန္ဒာ ငါးဖယ်ပြန်သွားတယ်။ ခုနက သူ့သားလုပ်ထားတဲ့ အရှိန်နဲ့ ပေါင်းလိုက်ပြီးတော့ အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်သွားတာ။ စောက်ပတ်ထဲက ရွှဲ့ပွ ရွှဲ့ပွ ဖြစ်နေတဲ့ အရသာကို အဖိုးကြီးက အားရနေလေရဲ့။ ကြည့်ရတာ ခုနောက်ပိုင်းမှာ မိန်းမတွေကို ပြီးအောင် မချနိုင်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ အဖိုးကြီးရေ ... ရှင့်အစွမ်းလို့ မထင်လေနဲ့။ ရှင့်သားလုပ်သွားတာ။

စိတ်ထဲက အဲသလို တွေးနေပေမယ့် ပါးစပ်ကတော့ သူ့ကို မြှူရတာပေါ့။
"ကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစိလေးကို ကလိတာ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ နန္ဒာ မအောင့်နိုင်ပဲ ထွက်တောင်သွားတယ်"

အဖိုးကြီးက သဘောတွေ ကျပြီး ဟဲဟဲလို့ ရယ်တယ်။
"နန္ဒာလေး ကောင်းတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ကျေနပ်ပါတယ်"

အဖိုးကြီးက သူ့အလှည့်လိုချင်နေပြီ။ နန္ဒာ့ ပါးစပ်ထဲက သူ့လီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ နန္ဒာလည်း ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ လက်တင်ပြီး မှောက်ပေးလိုက်တယ်။ အဖိုးကြီးကို ကျောပေးရင်းကနေ စိတ်ကစားနေလိုက်တယ်။

စိတ်ကူးထဲမှာပေါ့လေ ... နန္ဒာက ရေကူးကန်မှာ ရေကူးနေတဲ့ ရေသူမလေးပေါ့။ ဘေးမှာက ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရေသူထီး ၄ ယောက်။ တစ်ယောက်က နန္ဒာ့ခါးကို ဖက်ပြီးတော့ ဆောင့်နေတယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ နန္ဒာနဲ့ အနမ်းရှည်တစ်ခု ဖလှယ်လို့။ ကျန်တဲ့ ၂ ယောက်ကတော့ နန္ဒာ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို သူတို့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ပွတ်သပ်ပြီး ပြုစုပေးနေလေရဲ့ ... အမလေး ကောင်းလိုက်တာနော်။ တော်လိုက်ကြတာ။ စောက်စေ့လေးကို ပွတ်ပေး ... ဟုတ်ပြီ။ တယ်လဲ အလိုက်သိတတ်ကြပေတယ်။ ... အလဲ့ လျှာနဲ့ လျက်နေပါလား။ ... အဟင့် .. အဟင့် ... အိုကွယ် .. သူသိပ်ကဲတာပဲ။ လူဆိုး ... ဟာ ... ဖီးငုပ်တယ်ကွာ ... အနောက်က ရေသူထီးရဲ့ ဟာကလည်း ချောင်လိုက်တာနော်။ စံချိန်မမှီဘူး။ နောက်နေ့ကျရင် ရာထူးချရမယ်။ အခုတော့ ညှစ်ပစ်လိုက်စမ်းမယ်။ ကဲဟယ် ...

"အား ... ပါး ... ပါး .. ကောင်းလိုက်တာကွာ။ အစ်ကိုကြီး မရတော့ဘူး .. ထွက်ကုန်ပြီဟေ့"
အိပ်မက်ကနေ လန့်နိုးသွားပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့။ နန္ဒာ့ ယာဘက်လက်ကနေ စောက်စေ့ကို ပြန်ကလိနေပြီးတော့
ပါးစပ်ထဲမှာ ဘယ်လက်က လက်မရောက်နေတာကိုး။ လက် ၂ ဖက်လုံးမအားဘူးဆိုတော့ အောက်ဖက်မှာတော့ ဘယ်သူပါလိမ့်။

ရီရီဝေဝေ ဖြစ်နေတုန်းမှာပဲ နန္ဒာ့ကျောပေါ်ကို ပူနွေးနေတဲ့ ကိုယ်လုံးကြီးတစ်ခု ရောက်လာတယ်။
နို့တွေကိုပါ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ညှစ်နေသေးတယ်။ ဟိုက် ... ဒါငွေရှင်အဖိုးကြီးပဲ။
"ကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီး လုပ်တာ အသည်းကို စွဲသွားတာပဲ"
"နန္ဒာ လိုချင်သေးလား။ ဆက်လုပ်ပေးမယ်လေ။ ခဏနေရင် ရမှာပါ။ ကိုယ့်ကို စုပ်ပေးပါလား ...
နန္ဒာလေး"
"ရတယ်"

သူက ဘောင်ပေါ်မှာ ထိုင်ပေးတယ်။ သူ့ဟာကြီးကို နန္ဒာကုန်းစုပ်လိုက်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ် ကမ္ဘာနဲ့
လက်တွေ့ကြားမှာ တစ်ခဏတာ ပျောက်ဆုံးသွားတာမို့ နန္ဒာတစ်ယောက် အပြင်းအထန်
ပြန်စဉ်းစားနေရတယ်။ ဟော ... သတိရလိုက်ပါပြီ။ ... အဇ္ဇ ...

ခပ်ညညလေးနဲ့ အဖိုးကြီးကို နန္ဒာပြောလိုက်တယ်။
"ညနေကျမှ ဆက်ပါလား ... အစ်ကိုကြီး ညီလေးက အိပ်ချင်နေပြီတဲ့။ ဘယ်လိုနှိုးနှိုး မရတော့ဘူး"

အဖိုးကြီးက တော်တော်လေး ပျော်သွားတယ်။
"အေး .. ဟုတ်ပြီ။ ညနေကျရင် အစ်ကိုကြီး ထပ်လာခဲ့မယ်နော်"

အဲသလိုနဲ့ ရေချိုးကန်ထဲက ထွက်ပြီးတော့ ရေတွေဘာတွေ သုတ်။ အဖိုးကြီးကို အပြင်လိုက်ပို့ ...
ပြီးတော့မှပဲ နန္ဒာ 'ဟင်း' ကနဲ သက်ပြင်းချ နိုင်တော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အိပ်ခန်းထဲ
ပြန်ဝင်လိုက်တယ်။ နန္ဒာ့ ခြေထောက်တွေက အခန်းထဲ ဝင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ နောက်ဖက်ကနေ
နန္ဒာ့ကို လူတစ်ယောက်က သိမ်းဖက်လိုက်တယ်။

"အမေ့"
ကိုယ်တော်ချောလေး အဇ္ဇက မပြန်သေးဘူးကိုး။

————————————————————————————
အကယ်ဒမီ နန္ဒာအတွက် လက်ခုပ်တီးပေးကြပါ။

" ကုတင်ပေါ်ကို ၂ ယောက်သား လုံးထွေးပြီး လဲကျသွားတယ်။

"နင် မပြန်သေးဘူးလား။ တော်တော် အတင့်ရဲပါလားဟဲ့။ တော်ပါသေးရဲ့ နင့်အဖေ မိမသွားလို့"
"ဟား ... ဟား ... ဘယ်မိမှာလဲ။ အဖိုးကြီးက မနန္ဒာရဲ့ ပေါင်ကြားထဲမှာ ညပ်နေတာ ကျနော်
သိတာပဲ ... ခုနက ရေချိုးခန်းထဲတောင် လာချောင်းလိုက်သေးတယ်"

"နင်တော်တော် ယုတ်မာပါလား။ နင်တို့ သားအဖဟာ ပုလင်းတူ ဖူးဆို့တွေပဲ"
"အင်း ... ဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဗျို့။ ဖူးဆို့ ဆိုက်ချင်းတော့ မတူပါဘူးဗျာ ... ဟုတ်တယ်မှတ်လား ...
ကြည့်ပါဦး ဟောသည်မှာ ... ကျနော့်ဖူးဆို့က အဖိုးကြီးထက် သာပါတယ်"

ကဲဟယ် ... စပ်ဖြီးဖြီးနဲ့ ပြောနေတဲ့ သူ့ကို စိတ်တိုလာတာနဲ့ ဖမ်းပြီး စုပ်ပစ်လိုက်တယ်။ မှတ်ကရော။
ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့ မက။ သူ့မျက်နှာကို စောက်ပတ်နဲ့ အုပ်ပြီး ခွထိုင်ပစ်လိုက်တယ်။
ဒါတောင် ပါးစပ်သရမ်းလိုက်သေးတယ်။

အင်း … ပါးစပ်ရှေ့ရောက် ဆက်သတော့လဲ စားတော်ခေါ်ရဦးမှာပေါ့”
အဲသည်နောက်မှာတော့ ပလပ် … ပလပ် ဆိုတဲ့ အသံတွေ အခန်းထဲမှာ မြိုင်ဆိုင် သွားပါတော့တယ်။
သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ ကောင်လေးရဲ့ လက်တွေက နန္ဒာ့ စောက်ပတ်ထဲကို
ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာတော့တယ်။ သူ့လျှာဖျားကတော့ စောက်စေ့ကို တဆတ်ဆတ် တို့ဆိတ်ပေး
နေလေရဲ့။
“အင်း … ဟင်း … ဟင်း” အားရလွန်းလို့ ဝမ်းခေါင်းသံနဲ့ ညည်းလိုက်ရင်း နန္ဒာတစ်ယောက်
ပါးစပ်ထဲက လီးကြီးကို အာခလောင်ထဲ ရောက်အောင် စုပ်ပေးနေလိုက်မိတယ်။
ကောင်းလိုက်တာကွယ်။ အခုလိုမျိုး မနက်စာ နေ့တိုင်းစားချင်လိုက်တာ။

ဘာဂျာအမှုတ်ခံပြီး စိတ်ကြိုက်ဖြစ်တော့မှ ထလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဇ္ဇက မလွှတ်သေးပဲ
နန္ဒာ့ခါးကို ပွေ့ထားရင်း ဆက်ပြီး ကလိနေတယ်။ သူ့စိတ်အလို လိုက်ပေးဦးမှပဲလေဆိုပြီး
ထုံးစံအတိုင်း သူ့အပေါ်မှာ ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်ပေးလိုက်တယ်။ လျက်သူစိတ်ကြိုက် ဖြစ်ပါစေ။
အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ နန္ဒာ့ စောက်ပတ်ကို စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ လျက်နေတဲ့ အဇ္ဇ။
မျက်နှာမှာလည်း စောက်ရည်တွေ ပေလို့။ ကြည့်ရင်းနဲ့ ရယ်ချင်လာလို့ ‘ခစ်’ ကနဲ ရယ်လိုက်တော့
သူက မော့ကြည့်တယ်။ ပြီးစောက်ပတ်ထဲက သူ့လက်ကို ထုတ်လိုက်တယ်။
“ဟဲ့ … တော်ပလား”
မေးသံတောင် မဆုံးသေးဘူး။ သူ့လက်က နန္ဒာ့ ဖင်ဝကို လာထိတယ်။
“တော်တော်။ နင်ဟာလေ။ မျက်နှာသာပေး ရွှေရေးပန်းကန်တက် …”
“ခုနလေးတင် မနန္ဒာ ဖင်ရှုံ့ပြတာလေးကို ခိုက်သွားပြီဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါလောက်
နောက်ပေါက် ပေးစီးပါနော်”
ပါးစပ်က ပြောရင်း သူ့လက်က နန္ဒာ့ ဖင်ဝထဲကို ဖိချနေပြီ။
အားမရှိစွာနဲ့ နန္ဒာ ခေါင်းခါပြလိုက်ပေမယ့် အဇ္ဇရဲ့ လက်က မကြာခင်လေးမှာပဲ ပထမခံတပ်ကို
ကျော်ဝင်လာတော့တယ်။

“အိ …”
“မနန္ဒာကို ပြီးအောင် အရင်ချပေးမှာပါဗျာ … ပြီးရင်တော့ ကျနော့်စိတ်ကြိုက် ပေးလုပ်ပေါ့နော်”
အဇ္ဇကတော့ အင်အားအပြည့်နဲ့ သွက်သွက်ကြီး ကလိပါတော့တယ်။ လျှာက စောက်စေ့၊ လက် ၂
ဖက်က အပေါက် ၂ ပေါက်ကို အရှိန်အဟုန်မြင့် တိုက်စစ်ဆင်နေတော့ နန္ဒာ့ ရင်ထဲမှာ
ကျွမ်းပြန်သွားတယ်။ ဒူးတွေ ချောင်ပြီး သူ့မျက်နှာပေါ် ထိုင်ချမိတယ်။

ဒီတစ်ခေါက်တော့ အဇ္ဇက နန္ဒာ့ကို တွန်းချပြီး လေးဖက်ကုန်းခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ ဘာမပြော
ညာမပြောနဲ့ တက်လိုးတော့တာပါပဲ။
“အား … ကောင်းလိုက်တာဟယ် …”
ကျေနပ်စွာနဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်။ ရေနိုင်နိုင်ဆေးထားပြီး လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်နေတဲ့ နန္ဒာ့ရဲ့
စောက်ပတ်လေးနဲ့ သူ့လီးကြီးက အပြည့်အသိပ်ပါပဲ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ယောကျ်ားပျိုတစ်ယောက်ရဲ့
အင်အားပါပါနဲ့ စိတ်ကြိုက်လုပ်နေတာဟာ နန္ဒာ့အတွက် အလိုအပ်ဆုံးပါ။

ပထမတော့ သူက အေးအေးဆေးဆေး လုပ်နေပေမယ့် အရှိန်ရလာတော့ အားနဲ့ ဆောင့်ပါတော့တယ်။
နန္ဒာ့တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ယမ်းခါသွားတယ်။ ကုတင်ကြီးတောင် တကျွိကျွိ အော်သံပေးတယ်။
ခါးကိုခွက်ပြီးတော့ ဖင်ကော့ပေးလိုက်တယ်။ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်လာတဲ့ လီးကြီးကို အရသာခံရင်း

ကျေကျေနပ်နပ် ညည်းညူလိုက်မိတယ်။
"ကောင်းလိုက်တာ ... ဆွေမျိုးမေ့ပဲကွာ"
လိုးရှိန်ကို မချပဲ အဖေ့လက်တစ်ဖက်က နန္ဒာ့ စောက်စေ့လေးကို ကလိလိုက်ပြန်တယ်။ နန္ဒာ့ခံစားမှုတွေ ဆတိုးတက်လာတယ်။ အရည်တွေလဲ ရွှဲလာပြီမို့ အသံတွေ ဆူညံနေပါတော့တယ်။
"အား ..."

နောက်ဆုံးမတော့ အားနေတဲ့ သူ့လက်တစ်ဖက်က နန္ဒာ့ ဖင်ကြားထဲကို ရောက်လာပါပြီ။ ယမ်းခါနေတဲ့ နန္ဒာ့ဖင်ဝကို မထိတထိ ကစားနေတဲ့ လက်ထိပ်လေးကြောင့် အသည်းအေးသွားတယ်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ လိုးရှိန်ကျသွားပြီးတော့ ဖင်ဝမှာ ဖြင်းကနဲ နာသွားတယ်။
"အိ ... အိ"

အော်မယ်အကြံမှာပဲ စောက်ပတ်ထဲကို သူ့လီးကြီးက တဆုံးဝင်လာပြန်တယ်။ ကန့်ကွက်မယ့် စကားသံတွေအစား ခပ်တိုးတိုး ညည်းသံလေးပဲ နန္ဒာ့ နှုတ်ဖျားက ထွက်သွားတယ်။ အခုတော့ သူ့လက်တစ်ဖက်က ဖင်ကို နှိုက်နေပြီ။ အား ... ကောင်းလိုက်တာရှင်။ တသွင်သွင် စီးထွက်လာတဲ့ စောက်ရည်တွေကြောင့် တဖတ်ဖတ် စောက်သံတွေလဲ ဆူညံနေပြီ။

လက်တစ်ဖက်က ဖင်ကို နှိုက်ရင်းနဲ့ လိုးတာက ပိုကောင်းတာတော့ အမှန်ပါပဲရှင်။ ဒါပေမယ့် အခုနတုန်းက နန္ဒာ့ခါးကို ကိုင်ဆောင့်တာလောက် မထိတော့ပြန်ဘူး။ မိန်းမတွေရဲ့ လိုအင်ကလည်း အခက်သားကလား။ အဲဒါနဲ့ပဲ ကုတင်လက်ရမ်းကို ကိုင်ပြီး ဖင်ကို နောက်ကော့ပြီး ပစ်ဆောင့်ပေးလိုက်တယ်။

အဲသည်နောက်မှာတော့ ဣန္ဒြေမရ ဖြစ်လာတဲ့ နန္ဒာ့ကို အနောက်ကနေ လှမ်းမေးတယ်။
"ဘယ်လိုတုန်း ... မနန္ဒာ ... အခုလိုက ပိုကောင်းတယ် မှတ်လား"

နန္ဒာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။ ပါးစပ်ကတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောချင်တော့ဘူး။ အခုလောလောဆယ် တောင်ထိပ်ရောက်ချင်နေတာပဲ သိတယ်။ စိတ်ကိုစူးစိုက်ပြီး အရသာခံနေမိတယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။
"အား .. အား .. ထွက် .. ထွက်တော့မယ်"
ထုံးစံအတိုင်းပဲ တစ်ကိုယ်လုံး ကော့လန်ပြီးတော့ စောက်ရည်တွေ ဗျစ်ကနဲ ထွက်သွားတော့တယ်။ ၂ ယောက်နဲ့ ၂ ချီမြောက်မို့ အားကုန်ပြီးတော့ ကုတင်ပေါ်ကို ပစ်လှဲချလိုက်မိတယ်။
အခွင့်ကောင်းယူပြီးတော့ အဖေ့ကတော့ စောက်ရည်တွေကို လက်ခုပ်နဲ့ ကျုံးပြီး နန္ဒာ့ဖင်ဝထဲ ထည့်နေလေရဲ့။ တားလဲ မရမယ့်အတူတူ ဖင်ဘူးတောင်း ကျကျနန ထောင်ပေးလိုက်တယ်။

"ယောကျ်ားတွေဟာ ဒီကျပ်ကျပ်သပ်သပ်ကို ဘာကြောင့်များ ကြိုက်ကြတာပါလိမ့်နော်"
"ကျပ်လို့ပေါ့ဗျ ... ဟီးဟီး"
"သေနာလေး ... အား"
"နာသွားလို့လား မနန္ဒာ"
"ဟော့အေး ... မင်းလုပ်တာ တစ်မျိုးလေးပဲ"
"ကောင်းလားဗျ"
"မဆိုးပါဘူး။ အသစ်အဆန်းပေါ့ကွာ"

သည့်နောက်တော့ နန္ဒာလည်း မသောက်ရပဲ မူးလာတာနဲ့ အသာမှိန်းနေလိုက်တယ်။ ပူကျွတ်နေတဲ့

အဇ္ဇဒစ်က ဖင်ဝကို လာထောက်တော့ ဖင်ကို ကော့ပေးလိုက်တယ်။ စစချင်းတော့ မဝင်သေးဘူး။
အဲသဟာနဲ့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပြီး အကြောတွေ လျှော့ … လျှော့ …
သည့်တော့မှ သူက ဆောင့်အထိုးလိုက်နဲ့ ဖြတ်ကနဲ ဝင်လာတော့တယ်။

'ဂုူး' ကနဲ ၂ ယောက်လုံး သက်ပြင်းချလိုက်မိတယ်။ တစ်ရစ်ချင်း ဝင်လာနေတဲ့ အဇ္ဇလီးကို
ညှစ်ဆွဲထားရင်းနဲ့ နန္ဒာ ကစားနေမိတယ်။ မဆိုးပါဘူး။ ပျော်စရာ ကောင်းသားပဲ။
သကောင့်သားလေးကတော့ တဟင်းဟင်းနဲ့ အဖျားတက်နေပြီ။
ကြည့်ဖူးတဲ့ အပြာကားတွေကို ပြန်သတိရသွားလို့ နန္ဒာ့ လက်တစ်ဖက်က ကိုယ့်စောက်စေ့
ကိုယ်ပြန်ကလိလိုက်တယ်။
"ဟင်း … ကောင်းလိုက်တာ"
နန္ဒာဗီလင်တွေ တက်ကောင်းနေတုန်းမှာ အဇ္ဇက ဆောင့်ရှိန်ကို တင်လိုက်တယ်။ နန္ဒာအောင့်လာတာနဲ့
သူ့ကို အားနဲ့ညှစ် ထားရတယ်။ သည်တော့မှ အရှိန် နည်းနည်းကျသွားတယ်။ ခဏပါပဲရှင်။
သိပ်မကြာပါဘူး။ အဇ္ဇက ခြေထောက်တွေကို နည်းနည်း ဆန့်လိုက်တယ်။ အမြင့်ကနေ
သူ့ကိုယ်လုံးနဲ့ ဖိချတော့တာပါပဲ။ အားပါးပါး … ဖင်ထဲကို ပူဆင်းသွားတာပဲ။

အဇ္ဇပြီးခါနီးလာမှန်း နန္ဒာသိလိုက်တယ်။ နန္ဒာလည်း စောက်စေ့လေးကို ကလိရင်း
နောက်တစ်ချီထွက်ဖို့ ကြိုးစားရတယ်။ မဟုတ်ရင် တန်းလန်းကြီး ကျန်ခဲ့မှာပေါ့။
"အဇ္ဇရေ .. ဖြည်းဖြည်းကွဲ့နော်။ အခု မလွှတ်နဲ့ဦး။ မမပြီးမှ လွှတ် …"

ဘာမှ ပြန်ဖြေသံ မကြားရဘူး။ ကမ္ဘာဦးလူတွေ မီးပွတ်သလို နန္ဒာလည်း စောက်စေ့ကို
ပွတ်နေမိတယ်။ စောက်စေ့လေးလဲ မီးတောက်လာရော … နန္ဒာကျေနပ်သွားတယ်။ ဖင်ရော၊
စောက်ခေါင်းကိုပါ ရှုံ့လိုက်ပြီးတော့ လက်ကျန်အရည်တွေကို ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။
တတိယအကြိမ်ဆိုတော့ နည်းနည်းလေးပဲ ထွက်တော့တယ်။

အဲတာနဲ့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်မှာပဲ နန္ဒာ့ဖင်ခေါင်းထဲမှာ ပူကနဲ ဖြစ်သွားပြန်တယ်။ အဇ္ဇရဲ့
ဆောင့်ချက်ကြောင့် ဖင်ဝလည်း ပူထူနေပြီ။ ဒါပေမယ့် အနောက်ကနေ အဆောင့် ရပ်သွားတာကြောင့်
သူလည်း ပြီးသွားပြီကိုးလို့ သိလိုက်တယ်။

ကုတင်ပေါ်လှဲချပြီး အမောဖြေပြီးမှ လှမ်းကြည့်တော့ ကိုယ်တော်ချောအဇ္ဇက သူ့လီးကို တစ်ရှူးနဲ့
သုတ်နေတယ်။ နန္ဒာလှည့်ကြည့်တော့ သူကဖျတ်ကနဲ နန္ဒာ့ပါးကို လှမ်းနမ်းပြီးတော့ ပြောတယ်။
"မနန္ဒာ အားရှိသေးလား။ ရေချိုးခန်းကို ကျနော် (ပွေ့)ချီသွားရမလား"
"ဘာလုပ်မလို့လဲ"
"ဆေးမလို့လေ။ မနန္ဒာ ဖင်ကနေ ချီးထွက်နေပြီဗျ"